04/01/2020

Η μνήμη του Οσίου Νικηφόρου στα Μάλγαρα και χειροθεσία Αναγνώστου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 4 Ιανουαρίου 2020, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Γεννήσεως της Θεοτόκου Μαλγάρων επί τη εορτή του Οσίου Νικηφόρου του Λεπρού, του οποίου η μνήμη εορτάζεται πανηγυρικώς στην ενορία.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον κ. Καραλή Ευστράτιο, ο οποίος διακονεί στο Ιερό Βήμα της ενορίας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

«Ὡς ἄλλος γάρ Ἰώβ τά ἀλγεινά ὑπέμεινε δοξάζων τόν Θεόν».

Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τή μνήμη ἑνός συγχρόνου ἁγίου, τόν ὁποῖο γιά πρώτη φορά ἑορτάζουμε ἐδῶ στά Μάλγαρα καί τήν Ἱερά Μητρό-πολή μας. Καί ὁ ἅγιος αὐτός εἶναι ὁ ἅγιος Νικηφόρος ὁ λεπρός, ἕνας ἅγιος ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη τό 1964 καί ἁγιοκατατάχθηκε ἀπό τό Οἰ-κου-μενικό μας Πατριαρχεῖο τό 2012, πενήντα σχεδόν χρόνια μετά τήν ὁσιακή κοίμησή του.

Ἐάν μελετήσει κανείς τόν Βίο του δέν θά βρεῖ ἴσως κάτι πού νά ἐντυπωσιάζει τά κοσμικά ἐνδια-φέ-ροντα καί κριτήριά μας, γιατί ἦταν ἁπλός καί ταπεινός ἄνθρωπος, πού γεννήθηκε τό 1890 σέ ἕνα ὀρει-νό χωριό τῶν Χανίων καί ἔμεινε ἀπό μικρό παιδί ὀρφανό. Γι᾽ αὐτό καί ἀναγκάσθηκε σέ ἡλικία μόλις 13 ἐτῶν νά πάει στά Χανιά προκειμένου νά ἐργασθεῖ γιά νά ζήσει.

Ἐργαζόταν σέ ἕνα κουρεῖο, ἀλλά πολύ σύντομα ἐμφανίσθηκαν τά πρῶτα σημάδια τῆς λέπρας, ἡ ὁποία ἦταν τήν ἐποχή ἐκείνη μία ἐξαιρετικά μεταδοτική καί μολυσματική ἀσθένεια, γι᾽ αὐτό καί ἀπομάκρυναν τούς ἀσθενεῖς σέ ἐρημικές τοποθεσίες, μακριά ἀπό τίς πόλεις, καί τούς ἐγκα-τέ-λειπαν σχεδόν ἀβοήθητους, ὅπως γνωρίζουμε ἄλλωστε καί ἀπό τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δέκα λε-πρῶν πού ἔκανε ὁ Χριστός.

Γιά νά ἀποφύγει ὁ ἅγιος τόν ἐγκλεισμό του στή Σπιναλόγκα, ὅπου ἀπομόνωναν τούς λεπρούς ἀπό τήν Κρήτη, ἔφυγε μόλις 16 ἐτῶν γιά τήν Αἴγυπτο, ὅπου ἐρ-γάσθηκε στήν Ἀλεξάνδρεια καί πά-λι σέ ἕνα κουρεῖο, μέχρι πού κατάλαβαν καί ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἔπασχε ἀπό λέπρα καί ἤθελαν νά τόν διώξουν.

Μέ τή μεσολάβηση ἑνός κληρι-κοῦ κατέφυγε στό λεπροκομεῖο τῆς Χίου, ὅπου διακονοῦσε ὡς κλη-ρικός κάποιος π. Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος στή συνέχεια ἁγίασε. Ἐκεῖ-νος βλέποντας τήν ἀγάπη του νεαροῦ λεπροῦ πρός τόν Θεό, τήν ταπείνωση καί τήν πολλή προ-σευχή πού ἔκανε νύκτα καί ἡμέρα στό λεπροκομεῖο, τόν ἔκειρε μονα-χό καί τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα Νικη-φόρος.

Ὅσο καί ἄν ἡ ἀσθένειά του ἐξελισσόταν καί τόν παραμόρ-φωνε στό πρόσωπο καί τό σῶμα, ὁ ἅγιος Νικηφόρος οὔτε ἀπελπι-ζό-ταν οὔτε ἀγανακτοῦσε. Ὑπέμεινε τά πάντα μέ καρτερία καί δοξο-λογοῦσε τόν Θεό γιά τήν ἀσθένεια πού ἐπέτρεψε νά τόν ταλαιπωρεῖ, διότι μέσω αὐτῆς μποροῦσε νά ἀπο-κομίσει πνευματική ὠφέλεια.

Καί πράγματι ὁ ἅγιος Νικηφόρος μέ τήν ὑπομονή καί τήν προσευχή ἔφθασε σέ

μεγάλα ὕψη ἀρετῆς, ὥστε, ὅταν ἔκλεισε τό λεπροκο-μεῖο τῆς Χίου καί ἀναγκάσθηκε νά μεταφερθεῖ καί νά ἐγκατασταθεῖ στόν Ἀντιλεπρικό Σταθμό Ἀθη-νῶν, πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, παρά τό γεγονός ὅτι τά μέλη του εἶχαν παραμορφωθεῖ καί τά μάτια του εἶχαν τυφλωθεῖ, τόν ἐπισκεπτόταν γιά νά πάρουν τήν εὐχή του καί νά ἀκούσουν τά λό-για του καί τά χαριτωμένα περι-στα-τικά πού διηγεῖτο.

Πολλές εἶναι ἀκόμη καί οἱ μαρ-τυρίες ἀνθρώπων πού ἔζησαν κο-ντά του στό Λεπροκομεῖο τῶν Ἀθη-νῶν, ὅπως ὁ ἱερέας πατήρ Εὐ-μέ-νιος, ὅτι τόν εἶδαν, μπαίνοντας στό δωμάτιο του τυχαῖα, νά προ-σεύχεται μέ ὑψωμένα τά χέρια καί νά αἰωρεῖται ἕνα μέτρο ἐπάνω ἀπό τό ἔδαφος.

Καί οἱ μαρτυρίες αὐτές τῆς ἁγιό-τη-τός του ἐπιβεβαιώνονται καί ἀπό τά πολλά θαύματα πού ἐπι-τελεῖ ὁ ἅγιος Νικηφόρος μετά τήν κοίμησή του διά τῶν ἱερῶν του λειψάνων καί διά τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματός του.

Αὐτός εἶναι ὁ νέος ἅγιος τῆς Ἐκ-κλησίας μας, τοῦ ὁποίου τή μνήμη ἐπιτελοῦμε, ὁ ἅγιος Νικηφόρος. Ἕνας ἅγιος πού μπορεῖ νά πεῖ κάποιος ἀπό ἐμᾶς «ἔ, καί τί ἔκανε γιά νά γίνει ἅγιος;». Καί ὅμως ἔκανε τό σπουδαιότερο. Ἔκανε ὑπομονή μέχρι τέλους. Σήκωσε τόν σταυρό τῆς ἀσθενείας πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός μέ καρτερία καί ἔκα-νε τόν σταυρό αὐτό κλίμακα οὐ-ρανοδρόμο, σκάλα πού τόν ἀνέ-βα-σε στόν οὐρανό. Διότι αὐτό εἶναι καί ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου μας πού μᾶς λέγει «ὁ ὑπομείνας εἰς τέ-λος σωθήσεται» καί «ἐν τῇ ὑπο-μονῇ κτήσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν».

Αὐτή τή μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ὑπομονή κράτησε ὁ ἅγιος Νικηφόρος καί ἔτσι κέρδισε τή σωτηρία τῆς ψυχῆς του καί τήν ἁγιότητα. Καί αὐτή τήν ὑπομονή διδάσκει καί σέ μᾶς πού ἤρθαμε σήμερα γιά νά τόν τιμήσουμε.

Τή νέα χρονιά πού μόλις ἄρχισε, καί ἡ ὁποία εὔχομαι νά εἶναι εὐ-λο-γημένη καί γεμάτη ἀπό τίς δω-ρεές καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἄς κά-νουμε αὐτή τήν προσπάθεια, νά ἀπο-κτήσουμε περισσότερη ὑπομο-νή καί νά ὑπομένουμε καί τίς δυ-σκολίες τῆς ζωῆς, ὅποιες ἔχει ὁ κα-θένας μας, καί τά προβλήματα καί τίς δοκιμασίες καί τή συμπε-ρι-φορά τῶν ἀνθρώπων μέ καρτερία καί ὑπομονή, ἔχοντας πάντοτε κα-τά νοῦ τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Νι-κηφόρου τοῦ λεπροῦ, ὁ ὁποῖος διά τῆς ὑπομονῆς ἁγιάσθηκε καί εὐφραίνεται τώρα στόν οὐρανό, με-σιτεύοντας καί γιά μᾶς πού ἐπι-κα-λούμεθα τίς πρεσβεῖες του.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ